

IMPULS

NR. 1 FEBRUAR 1987 16. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD

Oplæg til gildemestertale	2
Så er den her	5
Ikke aldrig - og hvad kan det nytte	5
Kommunikation	6
Tag dig selv op til revision	7
Brainstorm	9
Hvordan et møde ødelægges	10
Kendetegn for dårlige møder	11
Mødelederens spørgeteknik	12
Fordeling af opgaver ved arrangementer	13
Ideer til gruppemøder	14
Årsskifte/nyårsforsætter	15
Udvalget vedr. den tredje alder	15
Hvad er lykken	16

HVAD ER LYKKE?

At have blomster i begge hænder
siger man i Japan,
at have venner
siger man i Skotland,
at holde af hvad man **SKAL** gøre og ikke
bare det, man gerne vil,
siger man i England,
lykken er en glidende strøm
og ikke et stille farvand,
siger man i Amerika,
den stråler mest, før man har den i hænde,
siger man i Rusland,
den, der søger lykken andre steder end i sit
 eget Jeg, vil aldrig finde den,
siger man i Kina.
fra LIMPOTTEN, Nordjyllands Provincia!

OPLÆG TIL GILDEMESTERTALE

Så har vi det tredje oplæg til en gildemestertale, denne gang "gjort" af provincialmester for Fyns provincial, Svend Jørgensen.

Tanken med disse oplæg er, at give impulser til den enkelte gildemesters arbejde med at forberede gildemestertaler. Oplægget denne gang former sig som en færdig tale, men med så meget indhold, at den enkelte læser kan uddrage enkelte afsnit som grundlag for sin tale.

Hvad er basis for vores liv? Beton, asfalt, plastik? Vinyl, glas, metal? Den som mennesker selv har skabt og glemmer den første for? Nej -

basis

er jorden, gennemluftet af rødder og regnorme, gennemglødet og beskinnet, gennemvædet og -blæst af elementerne - af solen

der springer frem fra synsrand på synsrand, en lysdis i gardinet, en glød i huden og zenit, gør jorden gold eller frugtbar og vesthimlen dyb -

af ilden

under og ovenpå jorden, i lava- og gnistform, flydende, springende som rasende fortærer eller varmer og hvisker i flamminger -

af vandet

i skyform, som flodbølger, grundvand, strømme og dybder, som vidtstrakte flader, sne, regn på blade, i håret, klart vand til at drikke -

af luften

vind der svæver med dræ, styrter huse, sænker skibe, optør stivfrossent jordsmon og sind, ilt der gir vejr til latter parring og dans -

denne

ikke alene af os, men af de fri elementer bevægede og bearbejdede jord var og er og forbliver basis. Og op fra den strømmer fornyelse til det væsen i os, som ikke vil undvære blomster og græs og træer og dyr som de virkelig er - solsortens fløjt i baggården, lærken og solopgangen.

.....

Dette lille digt af Thorkild Bjørnvig står i hans miljødigte fra 1975 - 1980, og jeg faldt over det, da jeg for nylig sad og sorterede noget gammelt materiale. - Karakteristisk for Bjørnvig er denne næsten religiøse optagethed af jorden, af alt det levende - også ud over mennesket.

- I utallige digte gør han sig til talsmand for de umælende dyr, for træer og buske, for hele naturens ret til at leve. Harmdirrende taler han til vor samvittighed og håner os for vor uforstand. I dag forstår vi ham alle: Vi har oplevet Tjernobyld m.m. og nikker bejaende. For snart 20 år siden, da de første miljødigte kom fra hans hånd, var der ikke megen respons.

Herregud, der fandtes jo mange medfølelse dyrevenner - med hver sin kæledæge - med hver sin hjertesag - og at en af dem så kunne skrive digte gjorde vel ikke sagen mere betydningsfuld. Men han blev ved, og forståelse for hans indsats blev større og større samtidig med, at flere og flere organisationer tog miljøet under positiv behandling. - Og i dag er det så aktuelt som aldrig før. Også i Danmark har vi fået vort eget miljøparti - De Grønne - der kæmper ivrigt for miljø, spisevaner m.m. og som ellers - principielt - ikke har nogen fast, ensartet politik.

Og den slår vel igennem efterhånden, miljøforståelsen, selv om det tager tid. Også i andre lande, i andre verdensdele, for ellers hjælper det jo så lidt.

Andre verdensdele, sagde jeg? Ja, selvfølgelig må alle med, men er problemerne nu så store ude omkring? Er det ikke mest hos os, forureningen og rovdriften på naturen finder sted? Er det ikke mest hos os, vi møder foragten for naturen? Med os mener jeg ikke bare vi danskere, vi tæller jo egentlig så lidt. Jeg mener vi beboere i de højt udviklede lande, i Europa og Amerika først og fremmest. Jo, når vi tænker efter, må vi vist konstatere, at det er rigtigt. Men hvorfor er det blevet sådan? - Ja, derom er vi ikke i tvivl. Det er vor dygtighed, vor energi, og vor evne til at organisere, der har hjulpet os frem i forhold til andre lande og racer. Hjulpet os frem til en førerstilling, der er både fortjent og rimelig. Vor effektivitet, vor nysgerrighed, vor opdagelsestrang, vor forskning. På alle måder er vi foran.

Vi - det vesterlandske menneske.

Indbygget i os har vi jo **også** troen på, at vi har retten til at udnytte jorden. Planteriget, dyreriget og mineralriget - det er vort. Vi har retten til at bestemme over verdens ressourcer frem for nogen. Bare det vi **gør** er til **menneskets** gavn, så er alt plausibelt. Jo - det er vor holdning - og den er vel naturlig nok?

Pudsigt er det imidlertid at sammenligne den med indianerens verdensopfattelse. Læser vi gamle beretninger om dem, fortælles der, at de troede, at alt på jorden: Træer, floder, bjerge, blomster, dyr - alt havde liv - alt var besjælet, og alle ting havde deres beskyttende ånder. Og indianeren tilbød dem og ofrede til dem af **angst** for dem. Det er nok rigtigt, men kun til en vis grad. For læser man Vagn Lundbye og lignende forfattere, opdager vi hurtigt, at det med angsten kun er den halve sandhed. For for indianeren var alt i naturen gudernes værk og dermed helligt.

Det skulle derfor behandles med respekt og besindighed. Deres pløve måtte kun skære til en vis dybde. Gik man dybere ned, da flængede man bugen på moder jord og gjorde sig selv strafskyldig. - Og samme holdning havde man til dyrene. Man måtte kun jage til eget eller stammens forbrug og så ikke mere - og sit eget totemdyr rørte man aldrig, lige meget hvor slemt sulten gnavede. Den samme ærefrygt for alt det skabte findes i mange af de såkaldte "primitive" religioner, der er tusinder af år ældre end vor - og hvis tilhængere slet ikke forstår os og vor grådighed.

Hvor har vi den da fra, denne holdning? Hvorfor er vi i vesten blevet den store skurk i dette spil om verdensmiljøet og om alle klodens ressourcer?

Ja, måske kan vi hente **noget** af svaret i det gamle testamente, hvis fortællinger vi har levet med siden vore første skoleår. Der - i skabelsesberetningen - hører vi om, at Gud skabte verden på 6 dage. Det sidste han skabte var mennesket, manden Adam. Han blev skabt i Guds billede og Herren blæste livsånd i han næsebor. Så fik Adam Eva til sin medhjælp og **sammen skulle de herske over jorden og alle dens skabninger**. Bemærk lige det - sammen skulle de herske over jorden og alle dens skabninger. Det er en helt anden opfattelse, en helt anden rangorden end den

indianske, hvor hele naturen var eet skaberværk, og hvor alt det skabte var lige værdifuldt, havde samme ret på jorden.

Det er som om vi er besatte af den tanke: At vi - den hvide race - er jordens herre, at vi har retten til alt, hvad der findes på den, bare vi har lyst - og det har vi som regel. Vi vesterlændinge bruger løs af jordens ressourcer - uden tanke for hvor længe de holder, og hvor meget vi egentlig har brug for de ting, vi producerer. Vi er så fikserede på vor egen dygtighed og effektivitet, at vore værdinormer efterhånden er helt præget deraf. Går vi bag om de samfundsideoologier, de forskellige partier bygger deres programmer op på, og hefter os ved de værdier, de lover os - de værdier de sætter focus på ved et valg - da viser det sig, at de værdier, man stræber efter, den gulerod man hænger op for næsen af os, det er stadig større tilfredsstillelse af vore rent materielle behov. - Og det, der lovedes, det er jo det de ved, de kan sælge deres program på - det, vi gerne vil have.

Vore normer, vore værdisæt er blevet vore forbrugsgoder - og i kampen for at få dem har vi efterhånden sat vor solidaritet med den øvrige verden og den øvrige natur til.

Afrika sulter - og vi hjælper straks. - Og Gud ske lov for det. Men samtidig fortsætter vi vor egen egoistiske udnyttelsespolitik, der for hver dag gør de fattige lande endnu fattigere. - Og for hver dag forurener vi, kvæler fisk i iltfattigt vand, dræber træer og forgifter vandløb over alt i vor egen del af verden. Stadig af bare virkelyst og effektivitet.

De syner jeg her maner frem er ikke nye i dag. Jeg tror at flere og flere forstår dem, at flere og flere fatter rækkevidden af vor rovdrift på jorden og vor egoisme overfor landene på den sydlige halvkugle. Men jeg finder det vigtigt at vi trækker det frem igen og igen. - For her er vor grundforpligtelse. Her er den egentlige, den vanskelige opgave, vi har at slås med.

Det, som vi kommer til at kæmpe mod i mange år endnu: Vor egen races egoisme, vor egen races selvopfattelse som dem, der er verdens herrer og som har retten til alle ressourcer!!!

At min fortolkningsmåde af skabelsesmyten i den første mosebog af nogle teologer regnes for problematisk, af nogle endda fejlagtig, er en anden sag. Det ændre ikke ved, at vi er vokset op med disse fortællinger, og at vi ind til selve marven i vore knogler har fået vore holdninger indpodet derfra. Det sidder meget dybt i os.

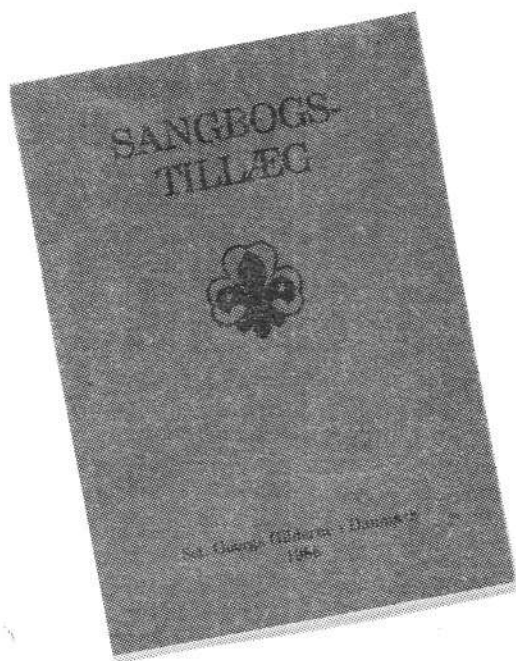
Og det hjælper kun lidt at nogle af os er begyndt at fatte det. Der skal en generel holdningsændring til. Der skal fremelskes en holdning, der ikke kun intresserer sig for at skabe og forbruge ting, men som også genopdager værdien af at leve i nuet, forstår at ryste fremadrettetheden af os, genoplever glæden ved nærsynet ved at være til, dette bare at føle sig i ro og balance: eet med natur og mennesker uden tanke på tid og fremtid.

Banalt - ja, måske for nogle her i salen. Men som race har vi i os en evindelig uro, en dyrken af det menneskeskabte, en tro på vor egen skabertrang, en tro på udviklingen, som vi får svært ved at ryste af os.

Nu nærmer klokken sig tolv - og vi må for vore børnebørns skyld og for de fattige landes skyld til at sadle om - vi må selv om det bliver svært og det **blir**' svært - af mange forskellige grunde bestræbe os på at holde op med at **flænse jordens bug til tomt forbrug?**

Det er måske vor vigtigste opgave som menneske og gildebror i dag.

IKKE, ALDRIG og HVAD KAN DET DOG NYTTE

I et gammelt historisk skuespil, siger Mor Sigbritt til Rigsforstander Peder Oxe, følgende: "Kære Peder Oxe, husk at ordene **IKKE, ALDRIG** og **HVAD KAN DET DOG NYTTE** altid bør være ukrudt for din viljes lugejern."

Det samme må gælde for os.

Vi må ikke på forhånd opgive at kæmpe for en sag - og sige "det kan jeg **IKKE**", eller "det går **ALDRIG**", eller "**hvad kan det nytte**".

Vor viljes lugejern skal luge disse ord op.

Er der noget i en bestemt sag, vi synes er værd at kæmpe for - så skal vi kæmpe.

Er der noget som vi er modstander af og som efter vor mening er drevet for vidt, så skal vi stoppe det.

Er der noget i vort gilde, vi synes skal være anderledes, eller som vi synes fungerer mindre godt, så er vor pligt, som gildebrødre, at tage problemet op og præge det i den rigtige retning.

Vi må, fremfor alt, ikke vende ryggen til og sige "**hvad kan det nytte**".

Vi skal bruge vor viljes lugejern.

Stoffer

fra **GILDENYT**,

Sct. Georgs Gildet, Faaborg

SÅ ER DEN HER!

Nu er Landsgildekontolet leveringsdygtig af det nye sangbogsstillæg.

Men, ak! - der har indsneget sig en fejl. Sang nr 14: "Ofte, når vi sad ved bålet" har fået forkert forfatter, der skulle rettelig have stået **Ingrid Truelsen**, sætternissen siger undskyld til Ingrid.

Har du sikret dig sangbogsstillægget til dit gilde?

Af det samlede oplag er der kun ca. 1.600 tilbage, så skynd jer at rekvirer tillægget på landsgildekontolet - prisen kun kr. 5,- pr. stk.

red

Gurre- gruppen

KOMMUNIKATION

Kommunikation er et ord vi hører flere gange om dagen. Ordet stammer fra det latinske Communi-care som betyder at "gøre fælles". Ord som kommune er fra samme sprogstamme.

Kommunikation er således blevet et almindeligt udtryk i vores sprogbrug?

Hvorfor taler vi så meget om kommunikation?

Formentlig fordi vi er blevet dårligere til at "snakke sammen" i dagligdagen!

Vi gør det almindelige og naturlige at "snakke sammen" til noget teknisk, noget man skal uddannes til.

Hvorfor kan vi ikke bare "snakke sammen", gøre vore oplevelser fælles ved at snakke om dem?

Jeg tror ikke, at mennesker lytter dårligt fordi de ikke kan lytte.

Jeg tror de lytter dårligt, fordi de ikke gider at lytte.

Jeg tror derfor ikke, at der er noget galt med vores evne til at lytte. Men der er måske noget galt med vores interesse for andre end os selv.

Måske er der noget galt med vores vilje til at dele oplevelser med andre, og at vi derfor ikke har reel interesse i at lytte.

Hvis det forholder sig som her beskrevet, så bliver vi jo ikke en bedre kommunikator ved at træne i forskellige tekniske metoder eller modeller til formidling af budskaber.

Jeg mener ikke der findes teknikker, som kan klare forholdet mellem mennesker.

Jeg tror, at i samme grad som vi får forkærlighed til teknikker, i samme grad oplever vi os selv som tilskuere til andres oplevelser.

Energien i det at "snakke sammen" bliver således kanaliseret ind i modeller og resultater kan ofte blive, at indholdet bøjes, så modellen passer og ikke omvendt.

Man kunne så stille sig selv det spørgsmål:

Hvorfor deltager en masse mennesker så i forskellige kurser, som handler om kommunikation?

Jeg tror, at der er en sammenhæng mellem en registreret mangel hos den enkelte (altså jeg er blevet dårligere til at "snakke med andre") og ønsket om, at blive bedre til at "snakke med andre".

På mange kurser bliver deltagerne snydt idet en stor del af kurserne er teknisk betonet, og dermed forholder sig teknisk til problemet.

Det mener jeg er et fejltrin af dimensioner. Jeg mener, at forudsætningen for at blive bedre til at snakke med andre er bevidsthed om de menneskelige årsager til, at jeg ikke er så god til at snakke med andre.

At arbejde med årsagerne til min manglende interesse/lyst til at lytte og snakke, og dermed blive bedre til at dele oplevelser med andre.

En træning som fokuserer på årsager og som skaber bevidsthed hos den enkelte om disse forhold, er den eneste farbare vej til at forbedre kommunikation i dagligdagen.

Konsulent Ejgil Nielsen,
Gurre-Gruppen

TAG DIG SELV OP TIL REVISION!

Vi vil allesammen gerne have det godt. Men lad nu være med at tro, at du nogen sinde kan opnå fuldstændig selvkontrol, eller at du kan lære at slappe helt af. Det er heller ikke muligt at opnå en perfekt kondi lige meget hvor meget du anstrenger dig.

Det er som med vore idealer i Sct. Georgs Gildet, ikke ret mange kan gennemføre så høje mål. Men alligevel må vi på en eller anden måde finde ud af at have det godt med os selv. Til at leve lykkeligt i en stresset verden uden at føle os kørt ned, hvis vi for alvor prøver at tage hånd i hanke med vores egen tilværelse og begynder at tage os selv op til revision.

Tage dig selv op til revision - jeg har ikke dermed tænkt mig, at du skulie nægte dig selv noget. Nej, du skal nyde livet, mens du har det - jeg tror, at det at nyde livet, det er den bedste sundhedskur, men for at kunne det, er det nødvendigt, at man erkender sine egne følelser og inderste ønsker.

Jeg må hellere korrigere mig selv lidt, for det jeg sagde om ikke at nægte sig selv noget, for selvfølgelig skal vi spise sundt og holde os selv i nogenlunde god form - for begge dele er jo nødvendige for at vi kan befinde os godt - men lad os nu sige, at dette følger vi: vi spiser sundt og er nogenlunde i form, så kan vi tage fat på det, jeg vil ind på i aften: den sjælelige og følelsesmæssige sundhed - den er nok nøglen til vort velbefindende.

Har du ikke af og til lyst til at ligge i sengen og læse hele natten, men alligevel slukket til sædvanlig tid?

Har du ikke af og til lyst til at spise bøv til morgenmad, men alligevel er endt med at tage det sædvanlige?

Vi lever alle med forbud og regler, som var udmærkede, da vi selv var børn eller selv havde børn, men egentlig er ganske fjollede nu vi er voksne, men vi har levet os sådan ind i dem, at vi ikke tænker over, at vi dermed gør vor voksentilværelse mere besværlig end strengt nødvendigt.

Prøv engang at lave dig en liste over alle de ting, du aldrig har prøvet, men egentlig godt kunne have lyst til. Det kan være ganske ubetydelige ting som de nævnte, men det kan også være større ting, som f.eks. at henvende sig til personer man ikke kender, eller gøre noget, du aldrig har gjort, for sådan noget gør man ikke. **BRYD ET TABU - HELT BEVIDST - ENTEN I DAG ELLER I MORGEN.** Hvor ofte rører du ved noget uden at **FØLE**? Spiser uden at **SMAGE**? Ånder - uden at **LUGTE**? Ser - uden at **SE**? Lytter - uden at **HØRE**? Det meste af tiden sover vore sanser. Vi "slukker" for dem, for at de ikke skal forstyrre os i det, vi har så travlt med.

Begynd med at lade **DIN KROP NYDE GLÆDEN VED AT SANSE.** Skær et stykke frisk frugt eller en grønsag i skiver. Hvordan smager det? Se nøje på en velkendt overflade, en dør, et blad, eller bagsiden af din hånd: hvor meget er der ikke her, du ikke før har lagt mærke til.

LUK ØJNENE OG TÆL HVOR MANGE LYDE DU KAN HØRE PÅ TRE MINUTTER.

Tag en halv snes glas ned fra krydderhylden. Luk øjnene og snus til dem et ad gangen. Hvor længe varer det før du kan kende dem fra hinanden uden at se på etiketterne?

**MASSER DINE TINDINGER FOR-
SIGHTIGT** - hvor giver det den mest afslap-
pende virkning?

Dette er kun nogle få af de sanseoplevel-
elser, der venter på dig. - Hvis du giver dig
selv lov.

Jeg talte fornylig med en god veninde,
der er ansat hos en af Rønnes store forret-
ningsmænd. Hun har taget en lang række
ekstra kurser - og er i virkligheden uund-
værlig for ham, men hun er meget skuffet
over, at han aldrig siger noget til hende
om det, og overvejer meget at skifte plads.
Da mine børn begyndte at gå til spil og
øvede sig lidt på klaveret derhjemme, sagde
jeg i begyndelsen altid: Hvorfor øver du
dig ikke noget mere - uden at det hjalp
noget. Først da jeg begyndte at rose dem
ved at sige, at jeg syntes, at de var blevet
dygtige, hjalp det, og så øvede de sig også.
Jeg har altså opdaget, at et par venlige ord
på rette tidspunkt, gør, at det er meget
sjovere at omgås folk - eller også er det
mig der er blevet sjovere at omgås!!!!

Hvor tit har du tænkt, at en lille uven-
tet gave vist alligevel ikke var noget, fordi
den kun kostede et beskedent beløb. Prøv
engang at se hvor meget, du kan få ud af
en tier. Køb en blomst eller inviter på en
kop kaffe - som en gave til dig selv!!!

For mange år siden købte jeg tre flas-
ker champagne. Jeg havde faktisk slet
ikke råd til det, men vinhandleren svor
på, at jeg aldrig ville få et lignende tilbud.
Vi havde flaskerne liggende i femten år og
ventede blot på en højtidelig lejlighed til
at lade propperne springe, indtil en eller
anden fortalte mig, at **CHAMPAGNE
IKKE KAN TÅLE AT BLIVE OPBE-
VARET FOR LÆNGE.** Samme aften åb-
nede min kone og jeg flaskerne uden nog-
en som helst anledning. De to var udrik-
kelige og den tredje kunne lige gå an. Jeg
føjte at det var en barsk måde at blive be-
lært om, at **LIVETS SKATTE MISTER
DERES VÆRDI,** hvis man ikke bruger
dem.

En anden gang, hvor jeg også følte, at
jeg mistede en af livets skatte var på Mon-
matre i Paris, hvor jeg slentrede rundt og
nød stemningen som så ofte før, pludselig
fyldte en dyb glæde mig. Et maleri på et
staffeli havde indfanget alt det, jeg elskede
ved Paris. "To hundrede francs", sagde
kunstmaleren. Det var ikke nogen van
Gogh og min praktiske sans sagde mig, at
det var alt for meget. "150", hviskede jeg.
"200", gentog han, og hans ansigtsudtryk
sagde tydeligt, at han ikke ville gå en cen-
time ned. 50 francs stod mellem mig og et
portræt af den by, jeg elskede. Mine føl-
elser sagde: Køb det. Min praktiske sans
sagde: Skynd dig at gå. Jeg tøvede og så . .
så gik jeg, men i måneder derefter tænkte
jeg på denne episode og ønskede brænd-
ende, at jeg havde slået til. **DU SKAL
LYTTE MERE TIL DINE FØLELSER.**

Har du foretaget dig noget, men stadig
har en utryk fornemmelse af, at det du
gjorde, var forkert, så stol på dine følelse,
så du ændrer din beslutning eller må give
en undskyldning - du vil have det meget
bedre med dig selv bagefter. Giv en ven et
knus, selv om du aldrig har gjort det før.
Berøring er den mest direkte form for
accept og anerkendelse.

*Fra Burgundia
Sct. Georgs Gilderne på Bornholm*

Fyns provincial holdt for et par år siden et kursus om "Gildet i Korsbæk". Fra dette kursus har vi saket en del relevant stof - suppleret med ideer til gruppearbejde fra Old Jill. En del er særdeles aktuelt netop nu, hvor gilderne står over for det årlige gildeting.

red.

BRAINSTORMING

Formålet med at lave en brainstorming (et idemøde) er at få flest mulige ideer frem til senere vurdering.

Problemstillingen omkring det pågældende mødeemne må være helt klart for alle mødedeltagere og indholde en række løsningsmuligheder.

Såvel mødelederen som mødedeltagerne må kende - og overholde - følgende grundregler for brainstorming.

1. KRITIK ER BANDLYST.

Fremsatte forslag må ikke kommenteres af hverken forslagsstiller eller andre. Al kritik i ord, minespil og kropssprog er forbudt. Det er let at ødelægge enhver ide

"ved fødselen", også den geniale. Endvidere medfører det ofte, at deltagerne vælger at holde sig tilbage med nye ideer af frygt for at blive imødegået straks, evt. endda blive lidt til grin.

2. ALT ER MULIGT.

Indstillingen hos alle i mødet må være, at **ALT** er muligt, **ALT** kan blive bedre end det er nu, at penge ingen rolle spiller, og at ingen kan lægge hindringer i vejen for ideens gennemførelse.

3. ÅBENHED OG OPTIMISME.

Åbenhed og frihed blandt mødedeltagerne er absolut vigtig. Alle ideer skal frem, - det drejer sig ikke om kvalitet men kvantitet. Det spontane bør fremelskes af mødelederen.

4. KOMBINER IDEERNE.

Alle bør være opmærksom på kombination af fremsatte ideer. Målet er en kædereaktion.

5. IDEER NOTERES.

Det er vigtigt, at alle kan se, hvilke forslag der indtil nu er fremsat. Derfor bør tavle e.l. hjælpemiddel anvendes af mødelederen - eller bedre - af dennes hjælper.

6. EFTER BRAINSTORMING.

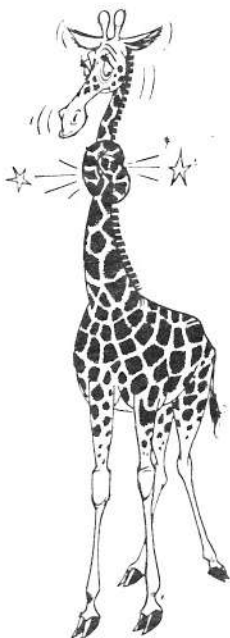
Mødelederen overvejer, hvordan de fremsatte forslag - nogle enkeltvis og nogle kædet sammen - kan danne grundlag for opdeling af mødeemnet i underpunkter ved den efterfølgende diskussion.

HVORDAN ET MØDE ØDELÆGGES af mødelederen

1. Indkald mødet uden varsel på forhånd. Måske vil alle ikke kunne komme, og deltagere møder uforberedt.
2. Gør indledningen lang og læs højt fra notater og dokumenter, som alle kender. Læs lavt og monotont, så ingen opfatter, hvad der bliver sagt.
3. Lad dem, som er uenige, diskutere sagen til bunds. Hvis de skulle begynde at moderere sig, kan mødelederen give dem nogle stikord, så får man diskussionen i gang igen. Dette viser sig ofte at være god underholdning.
4. Hvis diskussionen går lidt trægt, så kan man blot begynde at diskutere skattetryk- ket eller Jensens nye bil.
5. Sørg for at andre udefra kan komme ind og forstyrre, og at telefoner kan blive sat ind. På den måde viser man, hvor be- tydningsfuld, man er.
6. Vær opmærksom på at få uddybet alle uvæsentlige detaljer, gerne så længe, så man ikke når frem til hovedsagen. På den måde kan man måske også undgå at kon- kludere.
7. Mødelederen er ansvarlig for mødet, og han bør derfor bruge det meste af tiden selv og ikke spille tid på at høre på andre.
8. Sørg for at uddybe de lidt naive spørgs- mål, så man får noget at le ad. Skadefryd er den bedste form for morskab. Det let- ter stemningen på mødet.

HVORDAN ET MØDE ØDELÆGGES af mødedeltagerne.

1. Sørg for at være dårlig forberedt og bed mødelederen uddybe baggrundsmat- terialet.
2. Det er vigtigt at få alle detaljer med og få dem grundigt belyst, selv om de ikke betyder noget for hovedsagen.
3. Lad være med at høre efter, hvad de andre siger, og brug heller ikke tiden på at planlægge modargumenter.
4. Vær uenig i formålet med mødet, fore- slå ændringer og bed om en anden dags- orden, således at det kan forsinkes unød- vendigt.
5. Afbryd dem, der snakker, og kom med dine egne synspunkter.
6. Hvis man ikke får de andre til at god- tage sine forslag, er det vigtigt at gentage dem så ofte som muligt, så de andre kører træt.
7. Hvis nogen kommer med et forslag, som man er uenig i, bør man dreje det og misforstå det og få startet en diskussion om, at det ikke hører til dagsordenen. Brug alle midler for at få ret.
8. Tag stadig spørgsmål op, som er be- handlet tidligere, og rejs tvivl om rigtig- heden af tidligere konklusioner.
9. Tal hyggeligt med sidemanden under de indlæg, som ikke interesserer, eller når mødelederen forsøger at komme videre.
10. Diskuter grundigt hvert punkt i refe- ratet og glem ikke at få det rigtige ordvalg, sætningsopbygning, tegnsætning etc.

KENDETEGN FOR DÅRLIGE MØDER

FØR MØDET

- mødetidspunkt og -sted dårligt valgt,
- dårlig information, f.eks. manglende dagsorden eller for få oplysninger om dagsordnens enkeltpunkter,
- for sen indkaldelse,
- begynder ikke til tiden.

UNDER MØDET

En eller flere mødedeltagere.

- kommer for sent,
- burde slet ikke deltage (hvad andre måske i stedet burde),

- kender ikke alle de andre, hvorfor præsentation under en eller anden form burde ske,
- kaldes bort fra mødelokalet, f.eks. til telefonen,
- ved for lidt om emnet (manglende viden den generelt eller /og dårlig forberedelse
- taler i munden på hinanden,
- dominerer, f.eks. med for mange eller for lange indlæg, for stor faglig viden etc.,
- gentager for ofte noget allerede sagt,
- søger at fordreje andres udtalelser, herunder eventuel også del- og helkonklusioner,
- er dårlige lyttere,
- taler ikke samme "sprog", f.eks. jargon fagudtryk og fremmedord,
- kommer med uklare standpunkter,
- holder sig ikke til det punkt, som diskuteres,
- kommer med uvæsentlige bemærkninger og detaljer,
- er usaglige, for "pjattede" e.l.,
- viser for lidt smidighed til at nå en konklusion,
- overvejer ikke i tide konsekvenserne af en beslutning,
- trækker mødet i langdrag.

ENDVIDERE

- manglende opdeling af diskussionsemnet i underpunkter,
- selve mødelokalet, f.eks. dårlig ventilation, temperatur, belysning, indretning etc.,
- dårligt formet mødebord og -stole,
- generende tobaksrøg
- "uvedkommende", f.eks. chefer, overværer mødet.

EFTER MØDET

- manglende eller dårligt referat/protokolføring,
- ingen aftale om ny mødedato,
- nogle deltagere holde "eftermøde" udenfor mødelokalet.

MØDELEDERENS SPØRGETEKNIK

Et af mødelederens vigtigste hjælpemidler til at lede/styre mødet med er rigtig brug af spørgeteknik.

Spørgsmål kan være åbne og lægge op til et langt svar, eller de kan være lukkede og lægge op til et kort svar. Se det særlige bilag om de seks spørgeformer.

Fælles for alle former for spørgeformulering er, at den bedste effekt opnåes ved, at spørgsmålet fremkommer som sidste sætning i en række af sætninger, der har begrundet, ført ind til, givet fornøden reference etc. til spørgsmålet.

DÅRLIGT OPBYGGEDE SPØRGSMAÅL:

Hvad kan vi nu gøre, når vi ved, at . . .

..... ?

Er det væsentligt for sagen, når NN siger , og JJ siger ?

BEDRE OPBYGGEDE SPØRGSMAÅL:

Når vi nu ved, at ,
hvad kan vi så gøre?

NN siger , og JJ siger

Er de ting væsentlige for sagen?

Udover at stille gennemtænkte og vel-formulerende spørgsmål bør mødelederen overveje, hvilken af de følgende to måder der skønnes at være den mest hensigtsmæssige at stille spørgsmålet på i den givne situation:

Personsspørgsmål d.v.s. spørgsmål stillet til en eller flere bestemte personer i gruppen,

Gruppespørgsmål d.v.s. spørgsmål stillet til gruppen. Kun de af gruppens medlemmer, som har lyst, behøver at besvare spørgsmålet.

Spørgsmålet, som stilles til lederen af en deltager kan ofte med stor fordel for den efterfølgende diskussion viderebefordres som et gruppespørgsmål eller som et personsspørgsmål, evt. returneret til spørgeren selv.

VED BRUGEN AF

personsspørgsmål bør lederen være opmærksom på:

- at nævne deltagerens navn før spørgsmålet stilles,
- at der til sagkyndige gerne må stilles åbne spørgsmål af stor sværhedsgrad,
- at der til tavse deltagere og til ikke-sagkyndige deltagere skal stilles spørgsmål, helst lukkede, som er lette at besvare,
- at overdreven brug af personlige spørgsmål kan slå det frie replikskifte i stykker, og at mødelederen ubevidst kommer til at styre mødet for meget.

VED BRUGEN AF

gruppespørgsmål bør lederen være opmærksom på:

- at der ofte går nogle sekunder før en af deltagerne tager ordet,
- at undgå at få stillet flere spørgsmål i samme "åndedrag".

FORDELING AF OPGAVER VED ARRANGEMENTET DEN / 19

Ansvarlig og hjælpere

1. Ansvarlig for arrangementet er: **EN, OP, HS.** (jo færre jo bedre).
2. Hjælpere for **EN: DB, HJ, VS.** (jo flere jo bedre)
Hjælpere for **OP: VA, HC, HH, CW.**
Hjælpere for **HS: BB, CD, EØ.**

Før arrangementer

	Ansvarlig
3. Leje af lokaler
4. Endelige aftaler - også om honorar - med foredragsholder e.l. herunder opstilling af reserveprogram
5. Publicering af arr. (annoncer, indbydelser, programmer, billetter, presseomtale, indbydelse af pressen, orientering til politi og andre myndigheder)
6. Tilmeldelser samt opfølgning, hvis tilmeldelserne svigter
7. Kontrol ved indgangen
8. Indretning af lokale (opstilling af borde og stole, duge, glas, askebægre, øl/vand på bordene, talerpult, AV Hjælpe midler med nødvendige ledninger, mørklægningsmulighed, musik, pyntning, belysning, notatpapir og blyanter)
9. Aftaler om servering
10. Aftaler om garderøbeforhold
11. Sidste kontakt til foredragsholdere e.l. og aftaler om ankomst, forplejning, ophold afrejse m.m.)
12. Tidsplan for arrangement
13.
14.
15.
16.

Under arrangementet

17. Alt vedrørende arrangementet (med undtagelse af nedennævnte
18.
19.

Efter arrangementet

20. Nødvendig oprydning og hjemtransport af diverse materialer
21. Skriftlig tak til
22. Underretning af pressen
23. Indretning til KODA, politi, landsorganisation o.l.

Vurdering

HVAD VAR GODT?

HVAD VAR DÅRLIGT?

To spørgsmål arrangerer altid bør diskutere grundigt igennem efter hvert arrangement.

IDEER TIL GRUPPEMØDET - EVENTUEL OGSÅ TIL EN GILDEAFTEN:

1. rugemødreproblemet - for eller imod?
2. tabe ansigt - føle skyld
3. min ferierejse til - med dias/
film
4. byvandring - evt. via turistbureau
5. byens gamle bygninger
6. kriminalforsorgen - v/socialrådgiver
7. Sct. Nikolaj tjenesten
8. en aften med "gesandt" fra byens
øvrige serviceklubber
9. hjertedød eller hjernedød
10. min arbejdsplads - rundvisning - f.eks.
ved start af gruppe
11. mine bedste LP-plader
12. min bedste hobby
13. teatertur - til f.eks. værkstedsteater -
med efterfølgende debat
14. besøge byens museer - rundvisning
med kustode
15. hvad gør jeg, hvis ulykken sker - med
UF instruktør fra Røde Kors
16. fugletur med hele familien - og efter-
følgende fælles morgenbord
17. gruppetur med ægtefæller til et
punktstævne
18. julemøde med klip og gløg og "min
barndoms jul"
19. besøge en lokal kunstmaler - og få en
dialog om kunst eller fidus
20. besøg af en katolsk pater
21. en fast årlig tradition med en travetur
i plantage og en bid brød
bagefter
22. en årlig weekendtur som sæsonafslut-
ning
23. H. C. Andersen og hans eventyr
24. min bedste ferie - eller ferieoplevelser
19
25. min skoletid
26. problemer forældre/større børn - fri
opdragelse
27. konfrontation - en håndens arbejder
og en åndens arbejder
28. gruppens årlige good-turn - ældreud-
flugt
29. gruppejuletræstur med skove træ,
travetur og grovbrød og en lille klar
30. gruppen besøger et udenbys gilde - til
gildeaften eller gildemøde
31. står din tale i forhold til dine hand-
linger?
32. hvad betyder gildeløftet for dig i din
hverdag?
33. hvorfor er danskerne så utilfredse?
34. hvad forstår du ved gildeetik?
35. byens økonomi og fremtidsplaner
ved borgmesteren
36. er moralen blevet bedre siden din ung-
dom?
37. reklame i radio og tv?
38. hvor meget bør ægtemanden hjælpe
til i huset?
39. brudens medgift via afbetalingssy-
stemet
40. for eller imod automation og edb?
41. er demokratiet blevet en parodi?
42. bør eksamer afskaffes?
43. de unges problemer - på lokalt plan?
44. skal fagforeningernes magt begræn-
ses?
45. bør man altid give flertallet ret?
46. - du kan gi den gas og klare fusten -
måske kommer du blot lidt før i
kisten
om hastighedsbegrænsning og færds-
selsulykker - vise hensyn i trafik
47. børns opdragelse - før og nu
48. børns lommepenge mod pligter eller?
49. hvornår og hvordan går vi på efterløn?
50. dit syn på medlidensdrab?
51. din datter på 19 år møder op med en
farvet pæn ung mand?
52. hvad forstår du ved "en lykkelig dag"
(knuden på lommestørklædet)
53. byens ældreforsorg -
54. er frihed det samme som fritid
56. fortælle sandheden til håbløst syge?

ÅRSSKIFTE/ NYTÅRSFORSÆTTER

Mange af os bruger årsskiftet til at gøre personlig status, har vi nået de mål vi satte os i året der gik, hvad slog fejl, og hvordan kan vi prøve at ændre det til det bedre i det kommende år.

Nogle mennesker har den lidt kedelige vane at sætte sig en række næsten uladesig-gøre-lige mål ved et højtideligt årsskifte. Det er også i orden at stræbe efter udvikling og forbedring, men vigtigst af alt er at undgå at snyde og bedrage sig selv, ingen kan bygge fremtid på selvbedrag.

En del vil være tilbøjelig til at give omgivelserne skylden for mislykkede opgaver, og mange gange har vi i årets løb hørt ordlyden "det er også samfundets skyld".

Der er også noget i vejen med samfundet, men hvor begynder og slutter samfundet? Med enkeltpersoner, dig og mig, og det er da ikke os der har en forkert livsopfattelse. Er det så alle de andre der tænker og handler forkert? Det tror jeg næppe.

Hvem er det, der præger vores samfund og vores opfattelse af det? - os selv.

Ønsker vi et bedre samfund med større tolerance og forståelse, må vi begynde med os selv, vi kan ikke ændre samfundet som enkeltperson, men vi kan arbejde på og med vores egen opfattelse af tingenes sammenhæng.

Vi kan øve os i at tænke positivt på og om hinanden, og hvem ved, en dag bliver det måske vores virkelighed.

Hvad ville livet være værd, hvis vi ikke havde hinanden til at holde os nede når vi er oppe, og holde os oppe når vi er nede.

Et venligt ord, et venligt ord,
hvor gør det sjælen godt,
som duggen på den tørre jord,
det lokker frem et blomsterflor.
O, tak for hvert et venligt ord,
ja, for det mindste blot.

Med disse ord er mit Nytårsønske: Et godt gruppe- og gildeår i 1987, til alle gildebrødre.

Lis

Fra LILJEN

Lolland - Falster distriktsgilde

UDVALGET VEDRØRENDE DEN TREDIE ALDER

Op mærksomheden henledes på at rektor Jørgen Bruun Pedersen i efteråret har skrevet en ny bog om ældreproblemer: "De ældre som målgruppe" (Gyldendal, Bibliotek for socialpædagoger og socialarbejdere).

Bogen rummer en gennemgang af de faktorer, man særlig skal være opmærksom på, når man henvender sig til ældre mennesker. Der opereres med forskellige former for alder: Social alder, kalenderalder, biologisk alder og psykisk alder.

Bogen henvender sig til alle, som har med ældre mennesker at gøre.

PROVINCIAL-JOURNALISTER

Nordjylland:

Else Lørup, Norgesvej 18,
7500 Holstebro, tlf. 07-42 31 38

Midtjylland:

Birthe Winther, Bredgade 2,
8850 Bjerringbro, tlf. 06-68 10 29

Syddjylland:

Lis Møller Jensen, Kirkegade 24,
6740 Bramming

Fyn:

Ritta Rossen, Nyvangen 3, Turup,
5610 Assens.

sommeradresse:

Camping Willemoes, 5610 Assens.

Nord- og Nordvestsjælland:

Grethe Serner Thomsen, Birke Allé 33
3630 Jægerspris, tlf. 02-33 12 72.

Storkøbenhavn og Bornholm:

Tove Jensen, Pilevangen 37,
2660 Brøndby Strand, tlf. 02-73 25 46

Sydsjælland og Lolland-Falster:

Poul Erik Johansen, Skovmøllevej 3,
Myrup, 4700 Næstved, tlf. 03-76 12 10

JERES BØRN

Jeres børn er ikke jeres børn.

De er sønner og døtre af livets længsel
mod sig selv.

De kommer ved jer, men ikke af jer, og
selv om de er hos jer, tilhører de jer ikke.

Jeres kærlighed kan I give dem, men
ikke jeres tanker, thi de har deres egne
tanker.

Deres legeme kan I give husly, men
ikke deres sjæle, thi deres sjæle dvæler i
huset af i morgen, som I ikke kan besøge,
end ikke i jeres drømme. I kan stræbe
efter at blive som de, men søg ikke at
danne dem i jeres eget billede, thi livet
bevæger sig ikke baglæns og dvæler ikke
ved det forgangne.

I er buerne, hvorfra jeres børn udsen-
des som levende pile.

citat

Fra GILDE SKRÅ'LEN
Sct. Georgsgilderne i Ringsted

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark,
Mikkel Bryggersgade 1, 1460 København K., tlf.
01-32 27 33 og sendes til samtlige gildeledelser.

Tegninger i *IMPULS* må frit bruges i forbindelse med
gildearbejdet herunder blade, løbesedler m.v.

IMPULS udkommer 4 gange årligt.

Redaktør: Bjarne Brøgger, Egelevgade 26, 4840 Nørre
Alslev - tlf. 03-83 45 23.